

Indenrigsministeren: Naar det ærede Medlem, som nu havde Ordet, tilraadede Thinget først at forkaste Udvalgets Forslag, og dernæst Lovudkastets § 1, naturligvis som et Symbol paa hele Lovforlagets Forkastelse, saa skal jeg tillade mig at tilraade Thinget, ikke saa ganske, men dog noget, at følge det ærede Medlem, saaledes at Thinget fulgte ham paa den første Halvvei, forsaavidt der var Spørgsmaal om Udvalgets Indstilling, men derimod holdt sig tilbage fra at gaae det næste Skridt; derved troer jeg, at Sagen vilde komme paa den rette Vej. Det er dog vistnok meget urigtigt, meget ubilligt, naar den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) forvandler en Sag, der har en meget alvorlig Betydning, til et saa jammerligt lille Spørgsmaal som det, der efter hans Mening var det Æneste, hvorom der var Tale i denne Sag, nemlig gennem en Lov at faae billiget en testamentarisk Disposition for — ja, jeg veed ikke, hvem det var, en Søn blev det oplyst, at det ikke var, og jeg veed ikke, hvem det ellers skulde være. Jeg troer ikke, at det er rigtigt eller engang ret passende i en Forsamling som denne at ville drage en alvorlig Sag saa lavt ned til en kummerlig og ringe personlig Interessesak. Det er jo dog aldeles umodsigeligt, at ved flige Sager som den, hvorom der her er Spørgsmaal, hvor det gjælder om at fremme et Formaal, der koster megen Kamp, og hvor mange Fordomme skulle overvindes, der kommer det an paa, om der findes en ualmindelig dygtig Personlighed, og i den Forstand kan man sige, at der her foreligger et personligt Spørgsmaal, men sandelig ikke i den usle Betydning, som det ærede Medlem vilde give Sagen. Min Stilling til dette hele Spørgsmaal er nu ganske den samme som ved 1ste Behandling; jeg er meget villig til at gaae ind paa saadanne Forandringer, som Thinget i dets Fleerhed maatte ansee tilraadelige, og hvormed Sagen maatte blive stillet saa praktisk som muligt. Jeg troer ikke det er hensigtsmæssigt, at lade Amterne i sinantstet Henseende være aldeles uberørte af en saadan Foranstaltning, men at det Mindste, man i saa Henseende kan forlange af dem, virkelig

er ²/₁₀. Jeg antydede ved 1ste Behandling, at hvis man for at forebygge et altfor sammensat Forhold ligeoverfor de saakaldte Ciere, der forøvrigt just ikke er i stand til at opfylde deres Pligt, hvis man for at faae Forholdet aldeles klart, ønskede en fuldkommen tvungen Afstaaelse, skulde jeg være villig til at gaae ind paa en saadan Forandring af Forlaget. Jeg er saa overbevist om, at denne Sag vil arbejde sig frem, lidt langommere eller lidt hurtigere, at, dersom Thingets Fleertal s. Ex. skulde ansee det for nødvendigt, at Loven ikke kom til at virke, medmindre Amtsraadet frivillig af egen Beslutning overtog disse ²/₁₀, saa skulde jeg, uagtet jeg ikke anseer det for nødvendigt, gaae ind derpaa; jeg kan slet ikke ansee de Grunde, der ere fremsorte imod at paalægge Amtet en saadan Byrde, for at være afgjørende. En aldeles ideel Retfærdighed, saa at det enkelte District ikke kom til at udrede hverken lidt Mere eller lidt Mindre end i Forhold til den Fordeel, det havde af Foranstaltningen, er mere end menneskelig Retfærdighed; det kunde ikke gennemføres i Skattelovgivningen, thi saa vilde al Skattelovgivning komme til at gaae istaa. Dersom man derimod, som sagt, for at skaffe den stedlige Interesse en forhøiet Betydning vil gjøre Lovens Virksomhed afhængig af, at Amtsraadet selv andrager paa, eller, naar der bliver Spørgsmaal derom, samtykker i Udredelsen af en saadan Udgift, saa skal heller ikke det fra min Side blive betragtet som en afgjørende Indvending mod den hele Sags Fremme. Jeg er overbevist om, at her er et gavnligt Formaal at virkeliggjøre, og naar man har nogen Taalmodighed, naar man ikke strax lader sig fræmme tilbage, fordi man maa kæmpe lidt mod Uveiret, mod Lusten, maasse ogsaa mod Raadhed, Tyveri o. s. v., saa troer jeg ogsaa, man vil naae et virkelig godt Resultat.

Formanden: Rigsdagsmanden for Odense Amts 3die Valgkreds har Ordet.

C. C. Møller: Jeg begjærede Ordet, efterat den ærede Rigsdagsmand for Thisted Amts 2den Valgkreds (C. A. H. Hansen) havde begjæret det, og jeg vilde gjerne høre